

РЕШЕНИЕ

№ 23724

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 23.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5693** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)

Образувано е след цялостна отмяна на решение № 3340/22.05.2024 г., постановено по адм.д. № 2773/2023 г. по описа на Административен съд София-град с решение № 6640/30.05.2024 г., постановено по адм. д. №7259/2023 г. по описа на Върховния административен съд.

Първоначалното производство е образувано по жалбата на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите чрез пълномощник юрк. А. против решение № 77/16.02.2023 г., постановено по преписка № 2/2020 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен състав в частта му, с която е установено, че изпълнителният директор на НАП е осъществил нарушение по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. спрямо Д. В. Р. на основата на признак „обществено положение“, наложена е глоба в размер на 500 (петстотин) лева и са отправени препоръки на основание чл. 47, ал. 6 от ЗЗДискр. Обосновават се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради съществени нарушения на процесуалните правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Като съществени нарушения на процесуалните правила се сочи, произнасяне на КЗДискр. по трудово-правен спор, който е решен с влезли в сила съдебни решения, както и непроизнасяне по направено възражение за изтекъл срок по чл. 52, ал. 1 от ЗЗДискр по отношение на част от

действията, описани в сезиращата я жалба. Изтъква се, че Комисията се е произнесла за осъществена дискриминация под формата на „тормоз“ по защитен признак „обществено положение“, без да е сезирана с такова оплакване, доколкото в жалбата на Д. Р. и последващите уточняващи молби не се сочат оплаквания за проявена дискриминация по признак „обществено положение“, а като защитен признак се сочи единствено „лично положение“. Въпреки това,

Комисията е продължила производството по двата признака и е постановила решение, базирано на аргументи за признак, на който жалбоподателят никога не се е позовавал и отказва да се позове. Още повече, че Д. Р. не е посочил факти, които да дадат основание за определяне на признаците „лично и обществено положение“. Като неправилно се сочи, че в решението си КЗДискр. не само е посочила като защитен признак „обществено положение“, но и служебно е определила, че конкретният, присъщ, специфичен белег на Р. е това, че е държавен служител, без обаче да конкретизира с какво той се отличава от другите държавни служители. По същество се оспорва изводът за наличието на осъществена дискриминация под формата на „тормоз“ по защитен признак „обществено положение“. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк. А., която моли за отмяна на оспореното решение.

Ответникът-Комисията за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител, в депозирано по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Изтъква, че в хода на административното производство не са допуснати сочените в жалбата съществени нарушения на процесуалните правила. Намира, че Комисията се е произнесла по допустима жалба, с оглед сезирането на административния орган в срока по чл. 52, ал. 1 от ЗЗДискр. Излага доводи, че Комисията е осигурила всестранно разкриване на обстоятелствата в образуваното пред нея производство и е оценила всички представени по преписката доказателства. Моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Д. В. Р., лично и чрез пълномощника си адв. Л. оспорва жалбата по съображения, подробно изложени в депозираната по делото писмена защита. Претендира разноски, съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба вх. № 44-00-3836/05.12.2019 г., депозирана от Д. В. Р. против Национална агенция за приходите, Териториална дирекция на НАП С. (ТД на НАП С.). В нея се посочва, че със заповед № 164.1/10.01.2014 г. на директора на ТД на НАП е понижен и преназначен от длъжност началник сектор в ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, Отдел „Управление на дългове“, на длъжност главен публичен изпълнител на ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, Отдел „Входящ контрол и координация“. Заповедта е отменена с влязло в сила решение №4058/18.06.2014 г., постановено по адм. д. № 2300/2013 г. по описа на Административен съд София-град. В нарушение на визираното съдебното решение, със заповед № 628/15.08.2014 г. на изпълнителния директор на НАП е прекратено служебното правоотношение на Д. Р., поради съкращаване на длъжността. С влязло в сила решение № 4000/09.06.2015 г., постановено по адм. д. № 8662/2014 г. по описа на Административен съд София - град тази заповед е отменена. Със заповед №

314/23.02.2017 г. на изпълнителния директор на НАП отново е прекратено служебното правоотношение на Д. Р. на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Тази заповед е отменена с решение № 3508/12.03.2019 г., постановено по адм. д. №6549/2018 г. по описа на Върховния административен съд. Отправено е искане за извършване на проверка от КЗДискр. и да бъде установено, дали с описаните действия, спрямо него е извършен акт на дискриминация. Поискала е защита и съдействие, ведно със законните последици.

С Уведомление с изх. № 44-00-3918/16.12.2019 г. са дадени указания на Д. Р. за отстраняване на констатирани нередовности в жалбата.

С писмо вх. № 44-00-3968/19.12.2019 г., жалбоподателят е представил декларация за липса на заведено съдебно дело.

С разпореждане № 2/03.01.2020 г., председателят на КЗДискр. е образувал преписка № 2/2020 г. по глава IV от ЗЗДискр. Отражено е, че в жалбата са изложени оплаквания за дискриминация по признак „обществено положение, преписката е разпределена на Четвърти специализиран постоянен тричленен състав.

С определение вх. № 12-11-136/15.01.2020 г. Четвърти специализиран заседателен състав е определил докладчик по преписката.

С молба вх. № 44-00-406/06.02.2020 г. пълномощникът на жалбоподателя е конкретизирал, че освен с издаването на посочените в жалбата заповеди, с които незаконосъобразно е понижен и е прекратено служебното му правоотношение, дискриминационното отношение към него продължава и към днешна дата, като на Д. Р. се поставят по-ниски оценки в сравнение с тези на колегите му за еднакво количество и качество на свършена работа, като по този начин се цели неговото трето уволнение.

С писмо изх. № 44-00-537/17.02.2020 г. на жалбоподателя е указано да отстрани констатирани нередовности в депозираната от него жалба, като посочи ясно, точно и конкретно на основата на кой/кои от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признаци счита, че е неблагоприятно третиран и в сравнение с кои физически лица, в сходно положение, се счита за по-неблагоприятно третиран.

С молба вх. № 44-00-647/26.02.2020 г., пълномощникът на Д. Р. е уточнил жалбата си, като е посочил, че признака, по който претендира дискриминация е „лично положение“, тъй като е третиран по-неблагоприятно в сравнение с други физически лица в сходно положение, като посочва и конкретни имена. Уточнил е, че спрямо Д. Р. е извършван тормоз по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 4, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с § 1, т. 1 от ЗЗДискр., и неравно третиране спрямо другите му колеги в сходно положение.

С писмо изх. № 16-14-26/11.08.2020 г. НАП е уведомена за образуваното производство пред КЗДискр., като е предоставен срок за представяне на становище, обяснения и доказателства. Изпълнителният директор на НАП се е възползвал от така предоставената му възможност, като е депозирал писмен отговор с вх. № 16-14-27/28.08.2020 г. във връзка с изложените в жалбата обстоятелства. Посочено е, че е извършена проверка, за която е изготвен доклад от директора на ТД на НАП С.. Отражено е, че изложените в жалбата на Р. факти за дискриминация са посочени частично, субективно и едностранчиво, а не в пълнота, като това се отнася, както за административните актове, издадени в този период от изпълнителния директор на НАП, така и за съдебните решения по посочените дела. Оплакванията касаят трудово-правни спорове, разгледани в периода от 2014 г. до 2019 г., в 5 съдебни дела

и разрешени със сила на присъдено нещо. Посочено е, че КЗДискр не разполага с правомощие да следи за спазването на съдебни актове по въпроси, касаещи трудово-правни спорове. Докладът е представен по преписката, като в него подробно е изложена трудовата биография на жалбоподателя в структурите на НАП, както и дейността на отделните структури, в които той е работил, свързани със съкращаването на длъжности, реструктуриране на администрацията, обхванало цялата страна и всички структури на НАП, приемане на нова функционална характеристика на дирекция „Събиране“, формирането на нови отдели и нови сектори в тях. Посочено е, че във връзка с тези промени е извършен конкурентен подбор на служители, като издържалите го, са заели новооткритите места, а неиздържаните - са съкратени, като след последните е и жалбоподателят. По тази причина е извършено преназначаването му на друга длъжност. Изложени са мотиви за причините, поради които ответникът е издал три заповеди, свързани със служебното правоотношение на Р.. Посочено е, че всеки един от съдебните актове е изпълнен от администрацията, а след издаването на заповед за съкращаване са изплатени всички дължими обезщетения, съгласно ЗДСл, за неспазено предизвестие по реда на чл. 10б, ал. 4, за неизползван отпуск, съгласно чл. 61, ал. 2, за обезщетение по реда на чл. 10б, ал. 2 от ЗДСл. Относно оплакването по отношение на оценяването на служителя е изяснен механизма на оценяването и възможността да се оспори оценката, възможност от която Р. не се е възползвал.

В съответствие с изискванията на чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр. е изготвен доклад-заключение от докладчика по преписка № 2/2020 г.

На 18.06.2021 е депозиран писмен отговор по жалбата от изпълнителния директор на НАП.

На 01.07.2021 г. е проведено заседание на Четвърти специализиран заседателен състав, в хода на което жалбоподателят е уточнил, че се касае за по-неблагоприятно третиране по признак „лично положение“. На същото заседание са преустановени по-нататъшните процесуални действия, като преписката е върната във фаза на предварително проучване.

С доклад вх. № 12-11-344/09.02.2022 г. на докладчика по преписка № 2/2020 г. е предложено на председателя на КЗДискр. сформирането на Петчленен разширен заседателен състав, който да разгледа „изложените в жалбата на Д. В. Р. оплаквания за дискриминация по защитените съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признаци „обществено положение“ и „лично положение“. Предложението се основава на факта, че признака „обществено положение“ е посочен в разпореждане №2/03.01.2020 г., а в рамките на откритото заседание от страна на жалбоподателя са изложени оплаквания за дискриминация по признак „лично положение“.

С писмо изх. № 16-14-7/09.02.2022 г. е предоставена възможност на изпълнителния директор на НАП да изрази допълнително становище „с оглед оплакванията за дискриминация, вкл. и за признака „лично положение“.

С разпореждане №151/28.02.2022 г. преписката е преразпределена на Петчленен разширен заседателен състав, с оглед признаците „обществено положение“ и „лично положение“.

Повторно са изпратени писмо изх. № 16-14-66/28.09.2022 и изх. № 16-14-67/28.09.2022 г. до ответните страни за становища. Депозирани са становища вх. № 16-14-70/07.10.2022 г. от изпълнителния директор на НАП и от директора на ТД на НАП - С. по наведените оплаквания за дискриминация по втория признак „лично

положение“.

В съответствие с изискванията на чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр. е изготвено допълнение към доклад-заключение.

С молба вх. № 44-00-3798/14.11.2022 г., пълномощникът на жалбоподателя допълнително е приложил решение № 277/16.03.2022 г., постановено по адм. дело № 821/2021 г. на Административен съд София област, с което е отменена заповед № 260/02.03.2021 г. на изпълнителния директор на НАП за прекратяване на служебното му правоотношение.

На 30.11.2022 г. е проведено открито заседание по преписка № 2/2020 г. от Петчленния разширен заседателен състав, преписката е счетена за изяснена от фактическа и правна страна и е обявена за решаване.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното решение, с което на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр., решаващият Петчленен разширен състав на КЗДискр. е:

1. установил, че ответната страна - изпълнителния директор на НАП и орган по назначаването, чрез системното издаване на заповеди за уволнение на различни основания, е осъществил нарушение по см. на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. спрямо Д. В. Р. на основата на признак „обществено положение“;

2. на основание чл. 78, ал. 1 от ЗЗДискр., за установеното нарушение по т. 1 е наложил на ответната страна - изпълнителния директор на НАП и орган по назначаването, административно наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева.

3. установил, че ответната страна - ТД на НАП С., представлявана от директора на ТД на НАП С., не е допуснала нарушение по см. на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр с § 1, т. 1. от ДР на ЗЗДискр. спрямо Д. В. Р. на основата на признак „обществено положение“.

4. на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. на изпълнителния директор на НАП и орган по назначаването е препоръчано да предприеме необходимите действия и да предвиди въвеждане на конкретни правила за недопускане на дискриминация при издаване на конкретни негови индивидуални административни актове;

5. на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. на изпълнителния директор на НАП, е препоръчано с превантивна цел занапред от постановяване на решението и в съответствие с изискванията на чл. 6 и чл. 10 от ЗЗДискр. да предприеме необходимите мерки, като предвиди конкретни правила за недопускане на дискриминация спрямо служителите на НАП;

6. оставена е без уважение жалба вх. № 44-00-3836/05.12.2019 г. и допълнение вх. № 44-00-3968/19.12.2019 г. по описа на КЗДискр., подадена от Д. В. Р., в частта с оплакванията по признак „лично положение“, с оглед изложените в решението мотиви.

Решението е мотивирано с обстоятелството, че спрямо жалбоподателят е налице нежелано поведение, което се установява от множеството съдебни решения, с които съдът отменя всички заповеди, с които на Р. е било многократно прекратявано служебното правоотношение, респ. с постановените съдебни актове именно съдът възсатновява Р. на заеманата от него длъжност в НАП. Въз основа на съвкупен анализ на събраните по преписката доказателства е прието, че по категоричен начин се установяват данни за конкретни, системни и целенасочени действия от страна на ръководството на НАП спрямо жалбоподателя, целящи последния да бъде освободен от длъжност. По отношение на защитените признаци са обосновани доводи, че обстоятелството, че Р. е държавен служител индикира за наличие на признака

„обществено положение“ спрямо личното му положение. От тук е изведен извод, че признака „обществено положение“ се явява специален по отношение на признака „лично положение“, което от своя страна е дало основание на решаващият състав да приеме наличието единствено на защитения признак „обществено положение“. Издадените уволнителни заповеди, отменени от съда, пряко рефлектират и по негативен начин засягат неговите права и законни интереси, в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която би следвало да се издават - се посочва в мотивите на оспореното решение.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

С решение № 6640/30.05.2024 г., постановено по адм.д. № 7259/2023 г. по описа на Върховния административен съд изцяло е отменено решение № 3340/22.05.2023 г., постановено по адм.д. № 2773/2023 г. по описа на Административен съд София-град, поради което и настоящият съдебен състав намира, че следва да извърши повторна проверка за допустимостта и основателността на жалбата на изпълнителния директор на НАП.

Жалбата е ЧАСТИЧНО ДОПУСТИМА, като подадени срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт в частта му по т. I и т. II, от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от ЗЗДискр.

Жалбата, депозирана против решение № 77/16.02.2023 г. постановено по преписка № 2/2020 г. на КЗДискр. в частта му по т. IV и V е процесуално недопустима, доколкото в тази си част решението на КЗДискр. не представлява годен за оспорване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Съобразно трайно установената практика на ВАС по прилагане на чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр., дадените препоръки нямат задължителен характер, а са част от правомощията на КЗДискр. за обща превенция против дискриминация. Независимо от това, че изхождат от административен орган, препоръките не представляват властническо волеизявление и съответно нямат обвързваща сила по отношение на субектите, към които са насочени. Съобразяването от адресата, в процесния случай, изпълнителния директор на НАП, с дадените препоръки, е предоставено изцяло на неговата воля. Препоръките по чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр. не са принудителни административни мерки, нямат правнообвързващ ефект и за изпълнението им не е предвидена държавна принуда. Препоръките не представляват и санкция за техния адресат, а изпълняват превантивна функция, свързана с правомощието на КЗДискр. да осъществява контрол по спазване на антидискриминационното законодателство. /В този смисъл решение № 9242/20.10.2022 г. по адм. дело № 4689/2022 г. на ВАС, пето отделение/. Ето защо, жалбата като недопустима в частта по т. IV и т. V, следва да се остави без разглеждане, а производството по делото в тази част да бъде прекратено.

Разгледана по същество жалбата в частта ѝ против т. I и т. II от решение

№ 77/16.02.2023 г. постановено по преписка № 2/2020 г. на КЗДискр. е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С оглед обхвата на проверката по чл. 168 от АПК следва да се отбележи, че решението е постановено от компетентен орган. Компетентността на КЗДискр. е уредена в разпоредбата на чл. 47 от ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В случая решаващият състав е упражнил правомощието си по чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр. постановява, че "решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него", което изискване в настоящия казус е изпълнено, като не е налице особено мнение на член от състава. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че не е налице предпоставката за отмяна на атакувания акт - липса на компетентност по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспореното решение е издадено и в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му, съгласно разпоредбите на чл. 65, т. 5 и чл. 66 от ЗЗДискр във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Резултатът от производството пред КЗДискр. е писмено обективиран в решение № 77/16.02.2023 г. на КЗДискр., Петчленен разширен заседателен състав. Изложените от административния орган мотиви обаче не изпълват в пълен обем изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК относно излагане на фактическите и правните основания за постановяването му. Фактическите основания или фактите са това, което дава основание на органа да упражни компетентността си като наложи едностранно властнически съответния правен резултат, а правните основания са тези, които сочат целта на волеизявлението, т.е. целта на упражнената държавна власт. Без фактите и без правните основания съдът не може да установи налице ли са условията за законосъобразно упражняване на власт. В конкретния случай, административният орган е изложил своите фактически установявания, макар и същите да не са всеобхватни, предвид допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, за което мотиви ще бъдат изложени в настоящия съдебен акт по нататък, цитирал е приложимите правни норми, но не е обосновал вложените в тях хипотези на дискриминация спрямо установените в хода на административното производство факти и обстоятелства.

В хода на административното производство е допуснато и съществено нарушение на административно производствени правила, установени в специалния ЗЗДискр. и в АПК, което освен, че е самостоятелно основание за отмяна, съгласно нормата на чл. 146, т. 3 от АПК е довело до неправилно прилагане на материалния закон.

В съответствие с чл. 50, т. 1 от ЗЗДискр. производството е започнало по жалба на засегнато лице. За да е налице редовно производство пред КЗДискр., същата следва да е сезирана с надлежно искане, такова което да съответства на правомощията ѝ по чл. 47 от ЗЗДискр. Тоест, за да упражни КЗДискр. правомощията си чрез образуване и провеждане на административно производство по реда на Глава четвърта, раздел I от ЗЗДискр., органът следва да е сезиран с жалба, от която да може да се извлече ясна, непротиворечива и точна информация за нарушаване на юридически прогласеното и гарантирано право на равно третиране на всеки индивид, с оглед приложимите материалноправни норми, вкл. за субекта и обекта на дискриминация, защитени признаци и др. елементи, свързани със заявената от жалбоподателя дискриминация.

В случая с уведомление изх. № 44-00-3918/16.12.2019 г. са дадени указания на Д. Р. да представи доказателства за липса на заведено съдебно делото, което той е сторил с писмо вх. № 44-00-3968/19.12.2019 г., към което е приложил декларация за липса на заведено съдебно дело. Не са дадени указания, за отстраняване на нередовности в жалбата по смисъла на чл. 51, ал. 2, т. 3 от ЗЗДискр.

С разпореждане № 2/03.01.2020 г., председателят на КЗДискр. е образувал преписка № 2/2020 г. по глава IV от ЗЗДискр. Отражено е, че в жалбата са изложени оплаквания за дискриминация по признак „обществено положение, преписката е разпределена на Четвърти специализиран постоянен тричленен състав.

С писмо изх. № 44-00-537/17.02.2020 г. на жалбоподателя е указано да отстрани следните нередовности в депозираната от него жалба, като посочи ясно, точно и конкретно на основата на кой/кои от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. признаци счита, че е неблагоприятно третиран и в сравнение с кои физически лица, в сходно положение, се счита за по-неблагоприятно третиран.

С молба вх. № 44-00-647/26.02.2020 г., пълномощникът на Д. Р. е уточнил жалбата си, като е посочил, че признака, по който претендира дискриминация е „лично положение“, тъй като е третиран по-неблагоприятно в сравнение с физически лица в сходно положение, като посочва и конкретни имена. Уточнил е, че спрямо него е извършван тормоз по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 4, ал. 2 във връзка

с ал. 1 във връзка с § 1, т. 1 от ЗЗДискр., и неравно третиране спрямо другите му колеги на сходно положение.

Въпреки така заявеното от страна на жалбоподателя, производството е продължило, така както е образувано с разпореждане № 2/03.01.2020 г., за оплаквания за осъществена дискриминация по признак „обществено положение“ – служебно определен от ЗЗДискр., като в последствие в оспореното решение именно това е признакът, който е приет за единствено наличен в конкретния случай.

Настоящият съдебен състав намира, че макар и формално подадените молби-уточнения да съдържат изложение на обстоятелствата, на които се основава жалбата, тези обстоятелства не касаят никаква форма на дискриминация, респ. нарушение на ЗЗДискр. Както от изложените в първоначалната жалба доводи, така и в последвалите уточнителни молби изначално, не е ясно в какво конкретно се изразява дискриминационното отношение, в какво качество е проявено то и в какво се изразява противоправния резултат. Не е ясен и субекта, осъществил твърдяната дискриминация, доколкото сезиращата жалба е против НАП и ТД на НАП С.. Простото твърдение за упражнен тормоз по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във връзка с чл. 4, ал. 2 във връзка с ал. 1 във връзка с § 1, т. 1 от ЗЗДискр., и неравно третиране спрямо другите му колеги на сходно положение не е достатъчно, за да обуслови редовност на сезиращата административния орган жалба, а това следва да се подкрепи с точни, конкретни и ясни факти, от които да се извлекат сведения в какво точно се изразява неравното третиране спрямо жалбоподателя и защо именно чрез конкретните признаци се чувства той дискриминиран. Формалното посочване на признака „лично положение“ в депозираната молба вх. № 44-00-647/26.02.2020 г. от пълномощника на Д. Р., без посочване конкретно в какво според жалбоподателя се явява нежеланото поведение на основата на така посочения от него признак, както и че това поведение като резултат е довело до накърняване на неговото достойнство или създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда не е достатъчно, за да се приеме, че жалбата съответства на специалните изисквания на чл. 51, ал. 2, т. 3 от ЗЗДискр.

В конкретния случай, от страна на административния орган не са дадени ясни и изпълними указания за отстраняване на нередовности, посредством излагане на факти, въз основа на които може да се направи предположение, че е налице дискриминация. Това е част от задължителните реквизити на жалбата съгласно чл. 51, ал. 2, т. 3 от ЗЗДискр. и при непосочването им за органа е невъзможно определяне предмета на спора по жалбата и установяване на нарушения на този или

други закони, уреждащи равенство в третирането. Този извод се налага и от обстоятелството, че първоначално производството е образувано с разпореждане № 2/03.01.2020 г. за дискриминация по признак „обществено положение“, поради което и преписката е разпределена на Четвърти специализиран постоянен тричленен състав, а в последствие с разпореждане №151/28.02.2022 г. преписката е преразпределена на Петчленен разширен заседателен състав, с оглед признаците „обществено положение“ и „лично положение“.

Произнасянето на КЗДискр. е изцяло обвързано от исканията в жалбата и изложенията, направени в нея, т. е. спорът пред органа се определя от жалбоподателя с подаването на жалбата по реда на чл. 51, т. 1 от ЗЗДискр. Именно жалбата определя обхвата, предмета и страните на административното производство. В случая нередовността на сезиращата административния орган жалба, респ. липсата на дадени конкретни указания за тяхното отстраняване са довели до изначално опорочаване на административното производство, като образувано по нередовна жалба.

В резултат на така допуснатото процесуално нарушение неизяснени са останали конкретните факти за съдържанието на защитения признак. КЗДискр. е интерпретирал самостоятелно съдържанието на защитения признак, без това да е направено от лицето, което твърди, че е носител на такъв признак, поради което и хода на административното производство не са събрани доказателства за неговото наличие. В хода на административното производство неизяснен е останал и въпросът по какъв начин възприетият от административния орган конкретен, присъщ белег на Р., а именно, че е държавен служител го отличава от останалите държавни служители, за да се изпълни съдържанието на възприетия за наличен признак „обществено положение“ и в какво се изразява проявеното от изпълнителния директор на НАП дискриминационното отношение спрямо него при прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител. В тази насока не е съобразено, че заповед № 164.1/10.01.2014 г., с която Д. Р. е понижен и преназначен от длъжност началник сектор в ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, Отдел „Управление на дългове“, на длъжност главен публичен изпълнител на ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“, Отдел „Входящ контрол и координация“ е издадена от директора на ТД на НАП, а не от изпълнителния директор на НАП. Не са събрани доказателства и не е установено изискуемият се от визираната правна норма на чл. 5 във връзка с § 1 от ДР на ЗЗДискр. резултат по отношение средата- в случая конкретното работно място. Неизяснен е останал въпросът за наличието, респ. липсата на отрицателно отношение под някаква форма (неприязн,

обида, индивидуализирано конкретно отношение, застрашаване) от всички други лица в работната среда на жалбоподателя, конкретно насочено спрямо него.

На следващо място, в хода на административното производство от страна на КЗДискр. не е извършена служебна преценка за допустимост на жалбата, респ. не е налице произнасяне по наведените от пълномощника на ответника доводи за изтекъл срок по чл. 52, ал. 1 от ЗЗДискр., с оглед обстоятелството, че част от визираните в жалбата заповеди (заповед № 164.1/10.01.2014 г., заповед № 625/13.08.2014 г. и заповед № 628/15.08.2014 г.) са издадени през 2014 г., а сезиращата Комисията жалба е депозирана на 05.12.2019 г.

Основен принцип е, че административният орган следва на първо място да провери редовността на сезиращата го жалба, след това нейната допустимост и едва след това да я разгледа по същество, като се произнесе по наведените в нея доводи и искания. Като не е направила това в случая КЗДискр. е постановила незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема за основателна жалбата на изпълнителния директор на НАП в частта ѝ против т. I и т. II от решение № 77/16.02.2023 г. постановено по преписка № 2/2020 г. на КЗДискр. и като такива следва да бъде уважена, а оспореното решение на КЗДискр. отменено в частта му по т. I и т. II. Делото следва да бъде върнато като преписка на органа за ново разглеждане на жалбата на Д. В. Р. против изпълнителния директор на НАП, при съобразяване на мотивите на настоящото решение относно изискванията за съдържание на жалбата и обхвата на проверката, която следва да бъде извършена от административния орган. Преди образуване на административното производство Комисията следва да извърши проверка за редовност на жалбата, като при установено несъответствие със законоустановеното изискване за съдържание следва да даде ясни, конкретни и точни указания за отстраняване на констатираните нередовности, като определи и срок за това. Едва при отстраняване на констатираните нередовности в сезиращия я документ Комисията следва да извърши преценка за неговата допустимост, като се произнесе относно наличието респ. липсата на отрицателни процесуални предпоставки, възпрепятстващи образуването на производството.

При произнасянето си по съществуващото на правния спор Комисията следва изрично да изложи мотиви относно липсата, респ. наличието на защитените признаци „обществено положение“ и „лично положение“, като изпълни тяхното съдържание посредством посочването на

конкретния значим, обективен, същностен за личността белег, който да е присъщ на жалбоподателя, за да бъде определено различното му третиране като дискриминационно поради наличие на защитим признак. Комисията следва изложи мотиви в какво се изразява дискриминационното отношение спрямо жалбоподателя при прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител. Следва да се съберат доказателства и да се изложат доводи за изискуемият се от визираната правна норма на чл. 5 във връзка с § 1 от ДР на ЗЗДискр. резултат по отношение средата - в случая конкретното работно място, като се изясни въпросът за наличието, респ. липсата на отрицателно отношение под някаква форма (неприязън, обида, индивидуализирано конкретно отношение, застрашаване) от всички други лица в работната среда на жалбоподателя, конкретно насочено спрямо него.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, правото на разноси в производството е възникнало за оспорвания, но предвид липсата на изрично заявено искане за тяхното присъждане съдът не дължи произнасяне.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите решение № 77/16.02.2023 г., постановено по преписка № 2/2020 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен състав в частта му по т. I, с която е установено, че ответната страна - изпълнителния директор на НАП и орган по назначаването, чрез системното издаване на заповеди за уволнение на различни основания, е осъществил нарушение по см. на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. спрямо Д. В. Р. на основата на признак „обществено положение“ и в частта му по т. II, с която на основание чл. 78, ал. 1 от ЗЗДискр., за установеното нарушение по т. I е наложил на ответната страна - изпълнителния директор на НАП и орган по назначаването, административно наказание глоба в размер на 500 (петстотин) лева.

ВРЪЩА делото като преписка на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалба вх. № 44-00-3836/05.12.2019 г., депозирана от Д. В. Р. против Национална агенция за приходите при съобразяване на дадените с настоящото решение указанията по тълкуване и прилагане на закона

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите в частта ѝ против т. IV и т. V от решение № 77/16.02.2023 г., постановено по преписка № 2/2020 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен състав, с които са отправени препоръки на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр.

ПРЕКРАТЯВА производството в частта му образувана по жалбата на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите в частта ѝ против т. IV и т. V от решение № 77/16.02.2023 г., постановено по преписка № 2/2020 г. на Комисията за защита от дискриминация, Петчленен състав, с които са отправени препоръки на основание чл. 47, т. 6 от ЗЗДискр.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му, а в частта му имаща характер на определение в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: